

Б О И
К О Д
Н А В А Р И Н А

Ms. B. 1. 1. 1. 1. 1.

151

Handwritten text at the top of the page, possibly a date or name, which is mostly illegible due to fading.

Large, faint, mirrored text across the upper middle section of the page, likely bleed-through from the reverse side.

319616

Faint, illegible handwritten text in purple ink, possibly a signature or name.

Another line of faint, illegible handwritten text in purple ink.

БЛАГОРОДНОМУ
ГОСПОДИНУ
ПЕТРУ АСИ МАРКОВИЋУ

СЛАВНЕ БИХАРСКЕ ВАРМЕЂЕ

ПРИСЪДАТЕЛЮ

РЕВНИТЕЛЮ ОБРАЖЕНІЯ СРБСКОГ

ДѢЛО

ПОСВЕЋЕНО.

DAVIDSON

TO THE

REVEREND

CHURCH

OF

THE

AND

OF

БЛАГОРОДНИ ГОСПОДИНЕ!

Знаюћи я, да ће Вашем войничком духу коим сше Пресвеплом Двору Авсприском, у млаѣим годинама Вашим випешки услуга шворили, да ће велим воени и храбри догаѣаи коима є дѣлце ово мое преиспунѣно, мили и прелюбезни биши, имаюћи припом явна опиша како на себи, шако и на многим другим, Доброше и Благодѣянїя Ваши, усудїо сам се, малим овим шрудом моим Вама Благо-
родни

родни Господине призна-
 телност мою поднепи, и тако
 целоме свешу показати, како
 честност и правда на учинѣна
 добра нигда незаборавля. Ово я
 живо пред очима моим имаюћи
 а покрай шог и доброшу и мно-
 ге родолюбиве ревности Ваше
 прешопло у серцу мом хранећи
 оспаем у великом и благодар-
 ном почипанію

Вашег Благородія

испини почипанель

Аврам Бранковић

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Едно између најглавнии приключенія на свешу, било е Наваринско сраженіе ово, у коему е Хриспанска Европа, дан двадесети Окпобра године 1827. вѣчном славом своіом увѣнчала, и непорушима памяшнике за вавекъ основала. Двапут две спопине година морао е у мешком спаню, сав Хриспански народ, а особито плодоносна Греція, много коедша подносиши. Удручени подайници шурски у којима е урођена любов спаре среће свое, іощи неугашена била, покушавали су са мачем у руци шегошу свою

се-

себи одлакшапи. *) Тако су Грци под управленіем бодри воевода свои до 1827. године, не шпедећи ни крви ни иманя свог, благоспоянія ради рода и закона свога, доспа невине крви свое пролива-ли, док сирѣч при силе оне Лондонска Француска и Русиска божіим мановеніем одушевлене, одважне воначалнике свое у пристанище Наваринско непослаше, и Октобра месеца двадесетог вишерече-чене године, крвавом воначалнику шур-ском Ибраим Паши, баш под Навари-ном градом, на широком мору оном, све грдне галіе нѣгове, које су се на вѣчи-шу погибел Греціе скупиле биле, жи-

ВИМ

---

*) Бодру крв шарог племена свог јошш по-пло у прсима своим хранећи, били су Срби, кои су преко десетине година біюћи се, без икакве шуђе помоћи, гордим Даияма и му-чипельма своим показали, колико благоспо-янне ономе народу на сердцу лежи, кои мир-но уживаѣ благополучія свога жели.

вим огнѣм правде Христіянске, не спа-
лише и у мору не упропасише.

Велику побѣду ову Наваринску уве-
личава ко тому іошп и мѣсто на коему
е одржана била, єрбо е ту град Пилос,
спародревно оно пелопонеско обитали-
ще Неспорово, лежао біо. У истом
овом мору на истом мѣсту, била су у
спаро време при главна ераженія међу
Апиняни и Шпарпанцима данашњим
Морейцима. У време сирѣчь кад су
424 године пре Христа Апиняни са Пе-
лопонезом данашњом Мореом рапа има-
ли, онда су при славна Адмирала А-
пинска, Демоспен, Евримед, и Софо-
клес, а нарочито Демоспен, кроз исто
ушће у пристанище Наваринско у пеш-
ком бою упловили, и шако мали град
Пилос (Наварин) јако за себе упвр-
дили. Други є рап біо кад су Шпар-
панци

шанци видећи непријателѣ свое тако
 ушврћене, са бо. Лађа на Демоспена у-
 дарили, и кад су шу за едан цео дан
 біюћи се, од Апиняна са свим пора-
 жени, и лађе њине све разорене би-
 ле, а прећи пуш баш у Окшобру Ме-
 сецу 424 године пре Христа, кад є
 сирѣч Клеон са Демоспеном Остров Сваг-
 терію (о коем ће се у књиѣи овой
 више чипаши моћи) опео біо, и шу
 сву Шпаршанску войску, која є оспров
 овај чувала била, Апинским роблѣм
 учинила.

Од оног дакле времена како су А-
 пиняни у приспанищу града Пилоса т:
 е: у приспанищу Наваринском, Пело-
 понезе побили, од времена, како су Гр-
 ци Грке разбили и побѣдили, до ове
 данашнѣ побѣде, до побѣде сѣверни и
 западни синова Европейски над Асиапи-
 ческим

ческим Варварима има веѣ пуно 2252 го-
 дине. На люпу жалост будуће судбе
 греческе, било є сраженіє оно пре 2252
 године єдино изчадіє међусобне зависпи
 греческе, и єдиноплеменог раздора ме-
 љу Апиной и Шпарпом, раздора, кои
 є попом целой Греції убишочно паде-
 ніє узроковао, и кои є учинію, те су
 после ону богашу, мудру, и 'благодаш-
 ну Грецію, найпре Македоняни, попом
 Римляни, Гоши, Таліяни, и најпосле
 Турци разонођавали и покоравали. те
 шако мусе и художеспва из свете оби-
 шельи Пелопонеске проганяли, и ни-
 шпа друго нама од сладки ума дарова и
 плодова они не оставили, од єдног
 испом мршвог спомена, и шайног ви-
 сокопочишанія, бившем и покойном о-
 браженію греческом.

О да би напрошив шога сраженіе
 ово наваринско од 20 Окш. 1827 годи-
 не, кое є на избавленіе Хриспяна и
 браће наше учинѣно било, да би велим
 краснію и чиспію времена черпу просу-
 ло, преко свію они мрачни спольшія,
 коима є Греція пужно повіена била!
 Да би благоспоянїе народа оног произ-
 вело, коега прадедови целом, данас про-
 свећеном свешу зрака дадоше! Небили
 сяйно сунце, кое обилном руком бла-
 годати неба предѣлу морейском излива,
 невольнo спанѣ оно, сяйном лучом сво-
 іом озарило! Небили Греци радости,
 Християнству чести и славу, а Европи
 и целом ображеном свешу, мир и без-
 бѣдніе бишіе приузроковало!

А. Бранковић.

Од уста до уста разноси се давни глас онај, и сваки са удивленіем слуша то: „велики непријатељ христіјана е побѣђен, ушаманѣна е армада нѣгова у пристаништу Наваринском, и спалѣни османци флоше по широком мору плове.“

Дакле већ едва е еданпуш помоћи нашао јук онога народа, који е у борби за опште-ство, и закон скоро већ подлежаша морао, помоћи, која му е од браће нѣгове чисто већ одречена била, и Европа е с' крвљу синова свои заложену чест изкупила.

Скоро од 400 година дрежди гречески народ у шуги и невољи, люпог робства; Турци владашелѣи њини, којима сва влада из спрогосши произвире, што се правце шиче врло су и неправо смашрали. И опет е гречески народ овај, за цело то време, порекло свое чисто задржао, задржао е език и обичае свое, будући да е надежом у небо гледао, и крепост свою из поученія закона христовог почерпавао.

Јошш под владѣніем Катарине Царице руске, покушали су били грци, подпором кнегинѣ ове войнички освободиши се. По несрећи обаче ударе чудни догађаји, и они помоћи ше лишени буду, пре нег што у спашѣ дођу. да бодру намеру свою у дѣло приведу, и ша-

ко бѣдни народ овай, мораде новой яроспи не-
пріяшеля свои жершва биши. Доцни опиши
освобожденія имадоше испо шакова жалосна
слѣдшвія; и іоши у години 1819 біяше на-
предованѣ и развіеніе воене силе гречески о-
сшровчана, шолико лакомой зависши шурской
засорно, да они уничпоженія ньиног ради, у
плану свом заключе, да влада преко целе Гре-
ціе крвавом Алипаша од Янине одреѣена буде.

На спени єдной обрежя епирског, била є
варош именов Парга, последнѣ меспо хри-
спіянско у овой земљи, гди се бодрі жише-
льи, од шолико сполѣшія, са неизказаном
храбросѣу, од ужасног ига владе шурске бра-
нише. У договору с' меспни жишельи, освое
енглези шу варош, кою є французски гарнизон
ушврѣвао біо, и Хриспіянски народ принуѣен
буде иманѣ и добро свое мухамеданцима про-
давати. Бѣдни Грци морадоше землю праоша-
ца свои осшавиши, морадоше осшавиши ме-
спо среѣне шишине домаѣе, да по шуѣем ви-
лаешу амо шамо блуде; да и саме свешинѣ цр-
ковне марадосе невѣрницима у руке предаши,
ниши іим више шшо спомена од опечесшва
свог осша, разма онѣ мало пепела од косшю
среѣни предака свои.

Обаче од овог времена усшане у новой сна-
ги народ гречески да харача и робсшва бремене
одлагша, ово человѣчесшва право покшеду они
опеш извоевати, или извоевати или мученом
смерѣу умреши. На седам година веѣ како се
они прошиву оне силе Османа, од кое су пре
не-

недавног времена християнски кнезови спрепи-
ли храбре. Крвљу срца свога запечашали су на-
меру своју, и посред мученія славили су побѣду
християнског исповѣданія. Они су свешу по-
казали, да шполѣшно робство, не кадро, о-
гань духа сасвим угасиши, и ушом су се они
одржали, имаюћи на себи опипа и нещасія,
и неволѣ и оскудоспи.

Но већ и они на најпоследнѣм усилвенія
спешену спояше, и без благоспи Християн-
ски содруга свои, сама би глад и оне јошш
ушамануши могла, кои су мачу шурском про-
шивуспаяли били.

Док єдануш оном великодушном мини-
спру енглеском, кои є испом пре крашког
времена, са висине славне пушанѣ свое, у вѣч-
носш клонуо, док велим вѣму до руке не до-
ђе, да свешу покаже, како право државно, са
благоспояніем народа у шочном союзу спои,
како благоспояніе ни начем другим основано
биши неможе, разма на єдномъ мудрому управ-
ленію. Нѣговим прилѣжаніем, учини се союз
између шри прве морске силе християнске,
на шо; да рашуюћим спранама мира повраше,
помоћу єдног поравненія, кое се шолико за
ползу человѣчеспва изискуе, колико рад об-
држанія мира у Европи. Шешог Юлія римс.
ушврде пуномоћници Русиски, Енглески, и
Француски формалан шракшак, и шако се у-
чини дан овай, незаборавним за Испорію ново-
рожденія греческог.

Темель условія біо є:

1. Союзници понуђаваю Опоманску Порту, посредством своим, у шой намери, да помиреніе између грка и вишеречене силе у дѣло приведу. Да се од обе рашуюће паршае заради условія, с' месца без закосненія, примиреніе заишне.

2. Основи, на којима се порши предложена поравненія полагају, да слѣдуюћи буду: Грци да Сулпана као врховног свог пришяжашеля припознаю, и нѣму да годишњи данак одаю, данак кои ће се єдногласно за вавек опредѣлити. Да управишелѣ свое сами собом избираю. А за моћи шочно раздѣленіе између обе націе у дѣло привесши, одређено буде, да грци сва добра шврде землѣ, или прочи ошрова у свое руке приме, и да се за добра ша шурци по вредности изплаше.

3. Све ше уредбе по єдинце, као и границе будуће греческе државе, да се у особишим условіяма ушврде.

4. Союзници се обвезую полезно дѣло примиренія, по гласу вишеречени основа, без икаквог одложенія у дѣйствіе привесши.

5. Союзници ниши ће, при уредбама овим, увеличаніе држава свои, ни уведеніе изключителног впеченія од сшране свое, ниши пак и кое друго первенство шрговине, за свое подайнике искаши, но само оно шшо и друге націе имаши смеле буду.

6. За опредѣленія мира и помирения, коя баш управ међу рашуюћим паршяма извершена биши мораю, нека оне подписане силе добре сшою, кое би за добро нашле, да є по и могуће и полезно, у шаково обвезанѣ спушиши.

7. Ово условіе да буде у два месеца дана, ил ако є могуће и пре одобрено, и у међуусобной промени разаслано.

У пошайно додапом аршикулу єдном условія овог, било є іоши и ово усшановлѣно:

„Ако опшоманска порша, за єдан месец дана, предложено посредсво неби примила, за шай случай онда союзници између себе, слѣдуюћу уредбу шворе: 1) Союзници ће без одложенія способа узети, да се грцима приближе. Приближеніе ово сосшояће се у усшановленію шрговачки обспояшелсшва с' Грцима, у одсланію елчія к' њима, и пріяшню шакови од спране греческе, донде, докле год они међу собом способни управишеля имали буду, коиће шакова обспояшелсшва храниши моћи. 2) Услучаю акоби Порша за єдан месец дана предложено примиреніе не примила, или пак Грци од спране свое, шаково одрекли, шоће онда союзници явиши, да ће у намѣренію своем, сва средсшва коя би им се у прилики овой за найболя показала, упошребиши, за моћи с' њима непосредсшвено примиреніе улучиши, а међу шим ће ду колико им могуће буде, свако нападеніе међу рашуюћим паршяма предохраняваши, не узимаюћи

маюћи припом учаспія на непріяшельспву и-
кое рашуюће паршае. Союзници ће дакле ша-
ки како се у овом пошайно додашом арши-
кулу подпишу, Адмиралма своим шшо по Ле-
ваншиском мору командираю, сверх овог ин-
шшрукціе послаши. 3) Ако најпосле и све
уредбе ове не би довольне биле, да опшман-
ску поршу на предложенія союзничка наклоне,
или ако би с' друге спране грци, ушврђене у
овом условію за нѣи хасновише начине, одба-
дили, шоће союзници напредоваши, и свое дѣ-
ло мироспроенія, по основи између себе учи-
нѣни извершиваши, шога ради даю репрезен-
таншима своим у Лондону пуну власш, дал-
ше способе, кои би у случаю нуждни биши
могли, да извиде и опредѣле.

Условіе ово развіе између грка и пріяше-
ля нѣини, многогуби брига и надежда. Много
коешша неопредѣлено лежа у нѣму, и разли-
чипе се препоне у извршенію предвиђаше. Ко-
лико се видини могаше, све є од охоше оне
зависило с' коіом ће условіе испунѣно биши.
Изкусшво нас є од овог времена научило, да є
исполненіе шо, бодрой мишици повѣрено, и да
є намѣреніе союзника іошш извѣспніе неголи
речи нѣине било.

Около испог времена спупи сва шурска
сила, коя є и морем и сувом прошив греціе
одређена била, под неограничену власш Ибра-
им Паше, досшойног сина Мехмеш Али Па-
ше вице краля Египешског. Овай, кои є у
очима имао освобожденіе шрговине свое, и ра-
зоре-

зореніе греческе власни на мору, коя му є яко соревновала била, давао є Порши већ од шри године дана, ужасне помоћи у бою прошиву Греціе. Траюћу шом времену, послао є он мало по мало на 40,000 Арава, кои су по европейской мушпри обучени, и од прибѣгли офицера Хриспіянски предвођени били. Преко 200,000 здрави и радињи мишица, извуко є он све шидляюћи войску изнѣгове и шако слобонаселѣне землѣ и скоро све драгоцѣносци, кое є из кощію државе свое изсисао, биле су шом єдном усиловенію жерпвоване.

Ибраим Паша водіо є у Мореи раш баш по души налога вѣликог Господара свог Сулшана. Не да свое буншовне подайнике покори, но да ии сасвим унищожити, шо є намѣреніе нѣгово било. Пашріярх и Владика свешог Синода Цариградског рано на Воскресеніе, у одеждама своим на враши свешіе цркви, обешени, и после мршва шѣлеса нѣина од Юда по уличном блашу пресполног града разшрзана; хиляду шрупуну по восворском шаласу пловѣћи, кое лађарма пуша запремаше; онай іошш неушаложеніи яук на ошпову Скію и Ипсари, пзубіянні жена и деце, све су шо грозніи знаци предузешог унищоженія. Оне по Мореи блудѣће чешне Арависке, никад се седишшу Ибраимовом не повраћаше, без пуног шовара грабежа, и без многочислени робова, као шшо су шо пріятельи шурака по свешу разшрубилі били. Обаче ко су били рабови ши? и учему се сасшоя грабеж нѣіов? у немоћним женама,

де-

деци, и спарцама, и у оно мало јошнѣ худом
иманю; а насиље, безчеснѣ и робство ша е
судба све очекивала.

Преко свега шог обаче греція јошнѣ не
била освоена. Ибраим бѣше исшом у равной
земљи Господар. Мач е гречески Араве нѣго-
ве разкрчио, а оскудошнѣ и болѣзане јошнѣ ви-
ше; и без и паки послане яке какове помо-
ћи, неби он могао свршешак године 1827 у
Греції дочекаши.

Ал у приспанишу Александриском опра-
вля Вице Краль флоту єдну, спрашнѣю од
свию прошавши, и у Цариграду, Алжиру и Ту-
нису и Триполису, чиняху се шакођер по-
следня усилвенія.

Међу шим союжени Монарси рашифицираю
6. Юлія условіе и 16. Авг. предложе по єл-
чіе двора Русиског Енглеског, и Француског,
Порши, заєдно са примѣчаніяма, у којима,
због насшоеђег опшесшвія египецске флотѣ,
 принуђени буду шермина за 14 дана опредѣ-
диши, а у шим да порша обзнани, дали ће о-
на у условію налазећа се предложенія прими-
ши, ил одбацши. Райс Ефрендія обаче или
Миниспер споляшнѣ догађая, нишша више на
шо не одговори, но шо да се порша на онај ма-
нифесшн свой позива, кои е под 9. Юніом из-
дала, и у ком она свако смешеніе (шуђе вла-
сши с' нѣом и буншовном раіом нѣном, висо-
ким гласом одбія. Ешо шако су погодбе у
Цариграду чак до последнѣи догађая, о кои-
ма ће мо овде говориши, шшо се грчки по-
слова

слова пише све по обичном шурском начину продужене биле.

Обаче Хриспјанске власпи биле су већ свое одређене уредбе започеле, и већ су Адмиралима своим, кои ће войску (у средиземном мору командираши, налоге послали били, да силе свое у греческом поморју сакупе.

Енглески и Француски Агенши пренесу Египетском паши уговоре 6. Јулія, заједно са закшеванѣм држава свои, сирѣч да он од сваког будућег учаспја у рату прошиву грка одуспане и да не предае целу флоту свою боином случаю, кои ако се испинишо роди, по му се заиспа извѣсно окончаніе нѣгово знаши може. Мехмет Али Паша обаче, у дивној спраспи, за намером своіом лешећи, и по свой прилики у мисли шой, да су уговори реченог шракшапа Лондонског, едне прешнѣ само, кое се никад у дѣло привеспи нећеду, мислио є даће на сваки начин брзим посшупком, заключенія она предупредиши, и даће хишрим насиліем освоеніе и покореніе Греціе окончаши моћи, прс него би се Хриспјанске власпи о дѣйсшвишелном посшупку споразумеле биле.

Нѣгова дакле Флота описне се 31. Јулія из Александріе у Грецію. Спацѣ нѣно било є слѣдујуће: Прва Дивизія. Команданш Капудана Бег. Управ под нѣговой заповеспи бише 2 Линејне лаће са 84 шоба и 5 Фрегаши све из Цариграда. Под заповеспи Ріяла Бега биле су 3 Фрегаше из Туниса, 9 корвеша из Цариграда, и 1 Бриг из Туниса. — Друга Дивизія. Е-

египетске европејским начином организиране лађе. Командант, Гувернер Александриски Мохарем Бай. Под иџговой заповесни спояше 4 Фрегате са 64 шопа; 11 Корвеша; 3 Брига; 1 Голеша; 1 Бриг; 5 Голеша и Шонера; 6 Брандера. — Дивизија транспортални лађа: 10 оружани египетски које су заједно као ескорте служиле; 1 оружан египетски Шакхур; 25 обични шурски транспортални Лађа; 5 европејски трговачки. У свему лађа бијаше 16 шурски, 31 египетска, 4 шунеске; и 41 транспортални лађа, међу којима и 5 европејски бијаше. Сва дакле сила експедиције имала је 92 лађе. Алжирске лађе (1. фрегата од 64 и 1 корвеша од 44 шопа) остале су биле у Александрији. Солдаци који су се с' лађама навезли било је 5000 пешака и 500 коњаника. Међу пешацима находила се десета региментна египетске Инфантерије од 3700 људи, које је Ахмед Бай водио. Осим изобилија Заире, и Муниције, било је 1 милион шпански шалира понешено. Француз Лешелџ, и други Француски Официри находили су се такођер на лађама шим, махроза било је на Египетским лађама 3000 све обучени Арава.

Док се год нису саспали са Ибрајим пашом војначалником на суву и на води, држао је оберкоманду Капудана Бег и Мохарем Бай заједно. Експедиција ова буде изперва на обрешју Караманском прошивним вешром задржана, а пошом уплови 8 Августаша у приспаниште Наваринско, гди шаки суву шрупу изшовариваша шпану,

Такођер и греческом владѣнію у Наполи да Романія буде у среди месеца Септембра, од вице Адмирала Кодрингтона управишеля великобришанске ешкадре, од Конспр Адмирала де Риньи, и од изабраног комисера Елчје русиског при Порши, Господна Тимони официалним иушем, заключеніе шрію власши обзнанѣно. Владѣніе понагли таки пуномоћницама посредсшвени сила, у Ноћи одной показши, да оно, с' благодареніем благонакло-не мисли шрію сила препознае, и предложено примиреніе прима. Ово разрѣшеніе яви Владѣніе у прокламаціи одной, свима грцима, и опомене ии да се шо ни едан не усуди порушиши. Кад се овај налог сврши, онда понагле Адмирала кодрингтон и Риньи примиреніе шо далѣ у дѣйсшвіе привесши, Египешску експедицію од сваке операціе прошиву грка зашавиши.

Около 18 Септембра сакупи енглески Адмирал скоро све у нѣговой заповесши спое-ће силе воене близу код Иаварина, сирѣч ли-неине лађе Асію, Албіона, и Генуу, Фрега-ше Канбријана, Наяду, Гласгова и Талбоша. Сваки час очекива он іошш неколико енгле-ски лађа, и Француску ешкадру под Раньіом. У Наваринском приспанищю, лежа сва сою-жена шурско египешска флоша. Ноћу 18 на 19 Септембра опазе шри воена брига енгле-ска, кои су на ушћу приспанишша спояли, гди се неко велико движеніе у приспанишшу чини, и заклуче од шуд, да се шурци ша-

мо намешпаю, да наклонѣни вешар онай, кои є баш онда юговоспочан біо, упошребе, и да се у м ње извезу. Кад Адмирал Кодрингшон о намѣренію шом чуе, а он се опреми шаки, с' єдним бригом да сам себе о испини шой увѣри. Доиста он и опази, како се шрупе у движеніе посшавляю, и како се од силне оне спражарске вапре по обрежю предсказани ошше, да є већ сва египепска сува сила на близу. Адмирал Кодрингшон изда шаки нуждне заповешш ешкадри своіой, и будући да се напред видиши могло, даће они прву пробу, да ис присшанишпа изићу, на югу учиниши, за моћи после пуш на Хидру узеши, кое є као први нишан нападенія шурског біо, зашо се лево крило енглеске линіе ушврди. Дана 19. у юшпру у 6 сапи укажу на 6 велики воени лаћа, од кои на єдној спазе гди се баряк Капудана Бега віе, кои из прва к' сѣвсру пловише, но после се при ушћу присшанишпа к' юговоспоку обрну. Ове лаће, кое као шпо се видиши могло вр' од већег одѣленія Флоте чинише, запегну приобршаю оном сва плашна, и покшеду по пуном вешпру енглеску Линію пресећи. Како Адмирал Кодрингшон шо опази, а он пошлѣ єдну фрегашу ко Капудану Бегу, и яви му, да се у Наварин враши, иначе ће га силом на шо напераши, коем упушю повинуе се капудан Бег видећи енглезе на бой гошове, а имаюћи и од военачалника Ибраим паше у шом одобренія. Сир кодрингшон пошалѣ шаки єдног од офицара свои

с' писмом на Ибраима, у kojem му примљено
упушће владѣнія свог по условію Лондонском
од 6 Юлія обзнани. Испог вечера пошлѣ шур-
ски воевода енглеском адмиралу едног гласо-
ношу, с' одговором, да он без опредѣлене за-
повеспи Господина свог, никаквог явног раша
почеши неће, даће он шо обаче без сваког
призренія чиниши, ако му по разрѣшенію сою-
жени дворова, кое се нѣму из ненада бпши
види, іошш єданпуш наложено буде. Дана
21-ог саспазе се пред Наварином Француска
ешкадра под Риньіом са ешкадром енглеском,
и у 12 саша пусше оба адмирала у ведром мо-
ру ленгере. Дана 22 пошлѣ Риньи по ешпа-
феши корвеши исшо онако писмо Ибраим па-
ши, као шшо є и енглески Адмирал послао
біо, кое є овако гласило:

При обрежю Наваринском 22. Сепш. 1827.
Будући да є Ваше Височешво као шшо се
види, неку сумню добило, о нашем почном
соразумѣнію, кое међу шрима союзним сила-
ма царшвуе, шо я вами морам изясниши, да
смо ми, после кад ми є Адмирал Кодрингтон
писмо оно собшшю, кое є он вашем Висо-
чешву послаши чешш имао, док сам я у ши-
шини вешра, неколико миля задржаши се мо-
рао, да смо ми велим за полезно промошрили,
други єдан препис од шога на французском є-
зику од нас обоице подписан, послаши. Ми
имамо чешш Вашем Височешву вѣдомо учини-
ши, да су соужене силе, слѣдствіем єдног
међу Енглеском Француском и Русіом заклю-
ченог

ченог шракпаша, између себе тако савршиле да своје војне силе у шом намѣренію союзе, да свако преношеніе оружја, војске и војне муниције, било у оштров кои, било на коему драго мѣсто шврде землѣ греческе, забране. Ово є посшупанѣ предузето ишо тако на Иншперес великог Господара, како и на корисш они нація кое по Архипелагу шргую, и союжене власши, узавши человѣческо предохраненіе, шилю знаменишу силу, да бы с' ньом сваку могућу прошивносш опшмански воевода предупредиши могли, кои ако се прошив шог ићи усиле, онда не само шшоће разореніе свое за собом повући, но оће и иншпересу самог великог Господара врло на шшеша биши. Нама би ишо тако жао било, као и нашим чесшишим Монарсима, у којима є велико оно намѣреніе, крви човечіе непроливаши, ако би у овой прилики принуђени биши, силе упошребити. Ми вас новалице молимо, да се заключенію оном непрошивише, кое га дѣйствію прошивуспаша вама ће невозможно биши; єрбо є дужносш наша, вас пришом у сумњи неосшавиши, да ми, хошя да є желя наша, свирѣпом рашу овом с' наговором, конац учиниши, нишпа манѣ тако одважне заповесши имамо, даће мо ми пре и послѣдня покушати, [нежели да намеру, у којой су се наши Монарси союзили, из очію изгубимо. Ако бы дакле шим наводом єдан єдиши шоп на нашу Флошу пуко, шо ће он опшманской Флоши на пагубу служиши. До-
лу.

луподписани имаю чест и п. д. Е. Кодринг-
шон, Вице Адмирал управитель Великобритан-
шанске силе морске у средиземном мору. Н.
де Риньи, конспр Адмирал Великоуправитель
Ескадре Ньиног Християског Величества.

Почем оба Адмирала намѣренію свом сход-
но, међу усобно урде, да јошш и успмено
сприобщеніе с Ибраим Пашом учине, оде кон-
спрадмирал Риньи јошш 23 с' Фрегатом Сире-
ном и корветом Еспафешом у присшанище
Наваринско, и шу ленгере баца; 24 у јошру
уплови Вице Адмирал енглески са Лиейном
Лађом Асіом и са своим кушером у присша-
нище. Дана 25 у 10 саши у јошру, оду Ад-
мирала у Ибраимов шашор, и обзнане му,
ово у енглеском ово у Француском езыку,
да су они, будући да порша неће посредшво
да прими, заповесши добили, да едно дѣйсшви-
шелно примиреніе заведу, и оне воене силе,
коєби се шому прошивиле, разоре. Грци
су се зеклученію шом већ покорили, и ако
(Ибраим паша) сам непріяшельсшво продужи-
ши жели, шо ће он Флошу свою у опасосш
а главне иншпересе Монарха свог на коцку
мешуши. Ладно, обаче внимашелно саслуша іп
паша и одговори іим: да е он слуга Порше,
и да заповесши има раш у Морей живо насша-
вши, и исши раш с єдним одважним нападе-
ніем на Хидру окончашши; да он никоим на-
чином пуша нема, она нѣму учинѣна сприоб-
щенія саслушашши, или по своіой власши раз-
рѣшеніе свержшога учиниши; међу шим. буду-
ћи

ћи да Порша овај особици догађај који е сад насупио, ніе предвидиши могла, обећа он курире, у Цариград и Египеш послаши, и даде своју реч, да док се год они не враше, нѣгова Флоша из Наварина изићи неће, додавајући даму е хошя шешко, у овом магновенію, у kojem би све свршено било, зауспавлѣну биши, будући да му е нѣгова Експедиція, као што овде лежи, шако яка, даму грци доиспа прошивуспаши неби могли.

Време за коеће с' Ибраим Пашом обећано примиреніе шраяши, одреде на 20 дана.

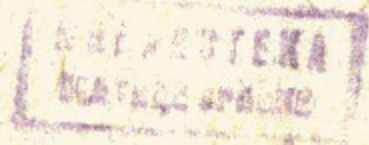
Јоши оног испог вечера у kojem е условіе ово ушврђено било, изићу Адмиралы Христиански из приспаниша Наваринског. Уздајући се на чест свешу речи они шурског военачалника, хошели су они време оно примиренія упошребиши, ради прибавленія Фришке ране и ужишка; енглеска ескадра у Занши а Францувка у Милосу.

При овом могоше све колико движеніе шурске Флоше у оку имаши, пошли они на Пашрас, да у леваншиско море уплове, ил' учинили пробу на Хидру да се шамо на суво извезу. Шшоби на шакова движенія пазили, оспану код Наварина фрегаше Даршмуш и Армида. Врло наскоро покажесе, да е опреза ова сасма нужна била, и колико шурска чест и реч значиши може. Одсуствіе француски и енглески сила, било е Генералисиму Ибраиму врло намамна прилика, за издаю. У ноћи између 2 и 3 Окш. послѣ он єдну часш свои шур-

шурски воени лађа 7 Фрегата, 9 корвета, 2 Брига, 19 транспортални лађа, из приспанища, с налогом да Папрас и Мисолунгу укрпе, будући да су градови ови од грка јако ускучени и у опасности били. Тек што е Адмирал енглески код Занпе ленгер баціо, алга знаменѣ едно с' Фрегате Даршмуша о порушенію примиренія извѣсна учини. Кодрингшон се шаки напрат у море пусти, са едном Линејном лађом, едном фрегатом и с' два брига, што му е сва нѣгова сила била, с којом о у онај пар владаши могао. Око 10 сати у јупру удари кодрингшон на шурску флошу, која е покрај Морее тамо пушем к' Папрасу пловила. Адмирал Кодрингшон пошлѣ шаки фрегату Даршмуша, да шурском повелшелю јави, да е нѣму вѣроломіе што врло дивно, да е он обаче гошов, далшем пушешествію Опоманске ешкаде силом проши-вуспани. Одважна беседа ова, нагони одѣленіе шо шурске Флоше напрат каналу међу Заншом и Мореем, пловити.

Дана 4 у Јупру угледа се и друго одѣленіе опоманске Флоше, соспоеће се из при линејне лађе 7 велики Фрегата и више корвета и Бриганшина, гди Каналомъ између Занпе и кефалоніе плове. У шой ешкадри бјаше и шурска Адмирална лађа, на којой се Ибраим паша сам навезо біо: после кад флоша ова и друге лађе кое су код Кашакола лежале, гди е и великобритански Адмирал біо, к' себи прибере, а она се учини као даће јужни пуш-

узети, после обаче опет промене пловиву, и упути се на залив Папраски; но неможе од прошивног ветра у нѣга допловиши. Ишом заливу шом около капа папаса упути се и Адмирал енглески. Преко свию Забрана и свию предложенія хошела є шурска флоша у Залив ушрчати, єр іой лађе свакояким намешшанѣм амо шамо вараше само да на пред изиђу. Сад опали великобришански Адмирал неколико шопова на оне лађе шшо најближе спояше, и кое се највеѣма у Залив пропираше. Посшупак овај доведе Ибраима на друге мисли; он се одвуче са 57 лађа понаввише воени к' присшанишшу Наваринском нашраг.

Едној од египешски шранспоршални Лађа некако сређа донесе ше при Мисолунгу Ленгер удари. Адмирал Кодрингшон обаче, пошлѣ шаки оружану ораницу єдну, и наго-ни є, да єе опет у широко море навезе.

Тако се враши ова горда шурска воена Флоша, нашраг у присшанище, кое є мѣсно промислом Божіим за ради пропасши нѣне одређено било.

Ибраим Паша огорчен на силу Християнску, коіой он обаче, без заповесши из Цариграда прошивиши се не смеде, заклучи, шамо гди му іошш руке невезане бяху свою силу показати, и дѣло унишпоженія у Грециі уколикому могуће буде, у окончаніе привесши. Нѣгове шако речене регуларне шруппе вукоше се у несређной Мореи по свим спра-нама, и пушови нѣици бяху подобни пушу
изли-

изливане шумске рѣке, свуда са грозом и опустошењем означени. Што би грка, у руке њине пало, што бијаше добиш ужасне смрти, саме немоћне и глађу полумршве жене и деца не имадоше помилованія. На свако јошш непоручено обипалище бијаше огань набачен, и за докучиши последњу награду опустошењія мораде и билѣ и плодоносно воће разорено биши. На меспо цвешајући обипалища чешовѣчески, осіява божіе сунце, саме громаде пушећи се развалина, и одрублѣне шрупине човечіе, или на коцу набіене, или у барама разливане крви лежеће, на меспо умиляшо зелени маслинни шума, и виногради, осіява оно испом порезана и оборена шпабла и жилице, у дивіи чбунови єдно на друго побацане. Цела земля била є више мушежном мѣспу низвргнуши Анђела подобна, нежел обипанію Богу подобни люди. Обаче мѣрило порока испунѣно, и час освеште приспѣо бијаше.

Таки после догађая они у 4 Окщ. скупи се енглеска и Француска ешкадра под Наварином, која се сад соспояла из Лиейни-Лађа Сципіона, Бреславе, Триденша, из фрегаше Сирене и Армиде, после из две корвеше и више оманьи Лађа. До 13-ог дошло є к њима било, и оно одавна очекивано русиско одѣленіе под командом Графа Хайдна; ова є имала лиейне лађе С. Андрея, Азова, Езехіла и Александра Невског свака са 700 люди; шакођер п Фрегаше Елену, Преводной, Круйцера,

цера, и Конспаншина, од кои оне велике с' 500. а оне мале са 400 люди укреплѣне бише.

Октобра 18 учине Адмиралы ове при силе, конференцію єдну код Занше, гди се о средспвама посовѣшую, како би се поспићи могло оно у Лондонском договору изречено намѣреніе, дѣйсвишелног примиренія између Турака и Грка.

Будући да є Ибраим паша, оно пређашнѣ 25-ог Септембра заключено за 20 дана примиреніе, прошиву сваке вѣре и вѣрности погазіо; будући да є после повшориселног ухода шурске флоты у Наварин, баш и преко другог оног позиваня, кое є Адмирал Корингтон на нѣга упушю, да є велим разориселну войну прошиву Грка, жесточіе негол игда продужю, и будући да су све оне совѣше, и примиренія средспва, шурци и нѣни военачалници; посшупком своим као неку неопредѣлену игру смашрали, шога ради военачалницима союжене ешкадре, за моћи свое опредѣлено намѣреніе изпуниши, избор између шри средспва ова заоспане.

1. Морали би они преко целе зиме блокаду свою продужиши, а ово би за нѣи врло шешко, скупо, и без сваке ползе било, будући да би свака бура ешкадре разонодиши, и со шим Ибраиму лако учиниши могла, да свою опусшиселву войску у различна места Морее и у оспрове премесши; или

2. Морале би се союжене ешкадре баш у Наварину скупиши, и шако себе, са безпре-
сша-

спаним своим присуспвіем о бездѣйствію опоманске флотѣ увѣриши. Обаче ово само средство неби ко намѣренію довесши могло, будући да Порша промену посшупака свои нимало не прима.

3. Найпосле могоше Адмирала ешкадре свое у пристанищу Наваринском намесшиши и шако Ибраиму предложенія обновити, коя у смислу условія лежаше, и коя очевидво и самим Турцима на добро идоше.

Смесша опазе Адмирала еднотушно, да само ово шреће средство дѣйствія имаши може, и да ће шо без кровопролитія и непріяшельства, само спраом и чесћу од присуспвія ешкадра нѣини, учинити се моћи. Они дакле између себе заклуче, да ово шреће средство изврше, чему се Француски и Русиски Адмирал под Оберкоманду Кодрингтона, као наиспаріег у служби, посшаве. Наваринска варош (у спарой Испоріи под именем Пилоса познаша) лежи на югозападном обрежю полуострова Морее, спарог Пелопонеза. Ограђена е бедеми и кулама, и ограду ову ушврђава едина на високой спени назидана крепост. Приспанище Наваринско кое е од овог доба шако славно посшало, шолико е просшрано да у нѣму по 1000 лађа спашити може. *) Ушће нѣ-

ГОВО

---

*) Вода у пристанищу Наваринском достпае дубока за найвеће воене Лађе, и шемель за Ленгерешако е сигуран, да и сама пристанища Плимунтско, кадиско, Сиракусско, и Брестско, ниш дублю воду, ниш боля шемеля за ленгерешако.

гово спои међу крайни вр'ови оспрова Сфагіе и Сфагшсріе спеновишим громађем окружене и осим шог іошш ушврђене, и међу крайном окуком шврде землѣ, која се из едне грдне укреплѣне спене соспой, и која е спаро оно име Пилос задржала. Удесан, обаче шако узан улазак приспаница да само две лађе у еданпуш упловиши могу, може се врло лако од нападенія лађене силе кое браниши.

Турска се флопа у Приспаницу Наваранском у бойни поредак намеспи, све лађа за лађом чак до Мохарем Бая, кои са своіомъ фрегатом на вр'у споя, шако се они у при линіе понаместаю и лангере поспуштаю. Главна сила спояла е десно од улазка, сирѣч, две линейне лађе, една велика фрегата една окрзана линейна лађа, после шого фрегате свакояке величине чак до свршешка полукружія. Овай предњи ред лађа укреплявале су корвене и Бригови шпо су у другой и шређой линіи спояли. Шест брандера спояло е накраю подкововидне Линее, да би се од овуд, ако би до боя дошло, на соужене ешкадре бациши могли, спрођу коиђе обаче 20 Окш. (дана сраженія) сасвим у прошивном венру спояши. Положеніе ово кое никоим начином мирног намѣренія непоказыва, учиніо е Ибраим по иншпрукціяма оним, кое е међу шим временом из Цариграда добио; он сошим јавно показива, да е у надежди, ако се до неприятельског ударенія дође, соужене ешкадре помођу свои брандера разориши.

Юшт 18 Окш. буде на английской фрегати
 Даршмушу капешану Феловесу наложено, да
 писмо едно прима Адмиралима подписано, И-
 браиму однесе. Ибраимов полмач пошлѣ писмо,
 неопечато на праг, с'изговором да му Господа-
 ра код куће нема. Тога ради заклуче Адмиралы
 предузешо намѣреніе свое бездужег прошезання у
 дѣло привесши. Адмирал Кодрингшон сваком
 окончанію преправан, даде Француском и Ру-
 сиском Адмиралу слѣдуюће иншпрукціе: „Чи-
 „ними се да египешске Лађе на коима ће Фран-
 „цуски Офицеры биши, на юговоспочнои спра-
 „ни преспанища сшою. Ја желим да Н. Ексе-
 „ленція коншр Адмирал де Риньи са своіом
 „ешкадром спреме њи спане. Она Лађа шпо
 „за њима слѣдуе, чини ми се да є Линейна
 „Лађа шпо Адмирални баряк на великой Ка-
 „шарки носи; яћу гледати с' линеином Ла-
 „ђом Асіом да покрай нѣ спанем, и да Ли-
 „нейне лађе Албіона и Генуу, єдну за Асіом а
 „другу покрай Асіе намеспим. Ја желим да
 „Н. Екселенція коншр Адмирал Граф Хайди
 „доброшу има, ешкадру свою за английским
 „Лађама намеспими. Русиске ће Фрегате по-
 „шом оне лађе шурске забалыши, кое се по-
 „край русиски Линеини Лађа, и за њима на-
 „ходиле буду. Англиске фрегате начиниће єд-
 „ну линію пред оним на западнои спраи при-
 „спанища находѣшим се и спрема английски
 „линейни Лађа, споешим шурским Лађама,
 „и Француске ће се фрегате ишо шако фор-
 „мираши, да би шурске фрегате кое спрема
 „Фран-

„Француски Линеини лађа узстою , забалаши
 „могле. Ако доспа времена буде, пре него
 „што се од сшране шурске непріяшельсшва
 „започну шо валя све лађе с' гужвом на Лен-
 „геру едечиши. Ни єдног шопа од союжене
 „Флоше не валя опальиваши, док год се ко
 „шому знака не даде, ако би обаче с' шурске
 „лађе кои шоп пуко, шо онда на шакову
 „пуцаши валя, да би смеспа уничшожена би-
 „ла. Корвеше и Бригови спое под заповесши
 „капешана Даршмуша, да брандере уздржаваю
 „да не би од нши союжена сила никоим начи-
 „ном узнемирена била. У случаю акоби се
 „обшши бой одашкао, као што се у шако-
 „вой прилики наравно догодиши мора, шо се
 „онда валя шек они Нелзонови речи опомену-
 „ши, да ни єдан капешан на свом меспу
 „болѣ биши неможе, него кад му се лађа
 „спрама непріяшельове намесши.“

Иншпрукція ова буде с' радошћу прим-
 лѣна, и сваки се погорди на свое опредѣле-
 но учасшіе. Међу шим біяше вешар сасвим
 непогодан. Исшом око подне промене се
 вешар, и шаки се знаци приугопосленія изда-
 ду. Енглеска Адмирална лађа Асія споя на
 вр'у, за ньом біяше Албїон и Генуа, после
 нши, фрегаша Сирена, на коїой є Адмирал
 Ринши баряк свои развіо біо, за шим Сципо,
 Триденш и Бреслав; после шог русиски Адми-
 рал Граф Хайдн за коим іошш 3 линеине ла-
 ѣ и 4 Фрегаше идоше; и шако после сва дру-
 га часш Флоше. Тако се два бурна облака
 єдан

едан другоме привлаче, и кад се саспану, а оно се хала севајући и пуцајући из крила ньюва проліе. У два сапа после подне, уђе Линејна лађа Асіа на којој є енглески Адмирал біо, у приспанище и прође покрај башерія, и у при намесшисе на спрани спрама шурске Адмиралне Лађе и баци ленгер, укоб за нџом ишао є Албіон и Генуа. Сирена капепана Роберта намесши се у 2 сапа и 25 минуша на мали пушкомеш покрај 4 египешске фрегаше. Француска фрегаша Армида оспане на краю Линіе, лево од ушћа у приспанищу. Енглеске Лађе Камбријн, Гласгов и Талбош посшаве се у Линію покрај Асіе Генуе и Албіона. Фрегаша Даршмуш са шри Брига сшану шакођер наспраг позора ради на шурске Брандере. Оце шри прве енглеске лађе, уђу без сваког препяшшшвія и без и каквог неприяшельског вида, и баце ленгер. Обаче сад се неке опасне уредбе на шурской спрани опазе, особино у намешшаню єдног брандера. Фрегаша Даршмуш пошалѣ ко брандеру шом парламеншарни Чамац и на нѣму Лайшнанша Фицроя. Док овај Официр разпишшва, ударе из ненада са брандера пушке, ше и парламеншара и више люди убію. Сирена є у овом магновенію шако близу брандера била, да га є могла до дна пролупаши, само да не шо за енглески чамац опасно било. Даршмуш за шим да би момцима у Чамцу помого, пусши вапру из пушака. У исшом минушу біяше Сирена сасвим близу код єдне египешске

пешке фрегате од два покроба. Француски Адмирал викне іой кроз говорну шруббу, да, ако она пуцаши неће и он неће, у испом магновенію обаче падну два шанена из шопа, с' лађе єдне, коя є оспрагу спрама Сирене сшояла, од кои єдно на Сирени човека єдног убіе, а оно друго біяше канда на Даршмуша управлѣно. Ово є било знаменѣ пуцаня, кое се и шаки са свію Лађа и свію баперія започне.

У испо доба док се ово приулазку приспанища догађа, имала є Асіа на єдној спрани линейну Лађу Капудана Бега, а на другој Мохарем Бая управишеля египешке флоше. Ова последня лађа ніе пуцала, хошя да є формални бой зачешбіо, шога ради ни Асіа нексше на ню пуцаши. Мохарем Бай даде Адмиралу Кодрингшону на знанѣ, да он у бою шом учасшія никаквог узеши неће. Међу шим с' друге спране, шуче се енглески Адмирал с' Капудана Бегом. Корманош од Асіе одек' Мохарем Баю да искуси и да извѣсшія добіе, дали би могуће било крвопролишіе прекинути, но како се шамо, приближи а он буде од момака са египешке лађе убіен. Сади ова лађа спане на Асію пуцаши. Овака спрука невѣрносци люшо управишеля енглеског огорчи, и после неколико магновенія, за сва колика многокрашна уврежденія учиніо є он славну освешу. Асіа є у єдно доба на оба непришельска адмирала грмила, кое є покрай себе имала, и у крашком времену

ну обе највеће лађе ошоманске буду едне и-
спом гомиле од ошанака кои по шаласима
пловише. Тако се разапне бишка док цигло
неколико шек Хриспјански Лађа у приспа-
нищу на денгеру спояше; суве башеріе почну
пуцаши кад пеша Лађа, Француски Линејни
Триденш ушрчи. Тако су морале Русиске Ла-
ђе вашру свію укрепленија издржаша, док су
се у Линію спавиши и учаспја у бою узеша мо-
гле.

Наскоро сад ужасно поспане сраженіе: на
уском проспору Приспанища около 150 лађа
свакојке величине, оружани са близу 4000,
од часши највећи шопова, едно на друго пу-
цајући, запалѣни брандери, кои на скоро сво-
им собсшвеним шилљоцима на пагубу бише,
шупнявина у вис одлешајући лађа, Ларму ко-
манде и Маневрираня — да и најживлѣ вообра-
жење, ніе кадро себи паклено подобіе позорія
овог предспавиши. Чешир сапа шрајала є кр-
вава непогода ова, и оконча се у свеколиком
уничшоженію шурске армаде. Безпримера би-
ло є по ушнщенію вапре указивајуће се смо-
преніе разоренія. Скоро све лађе шурске од
прве линіе биле су до дна пролупане, или ог-
нѣм саюженика у пламен бачене, и од часши
са целим людспвом своим удавлѣне. По
разоренію прве Линіе, биле су Хриспјанске Ла-
ђе, вапши, оманѣи лађа друге и шреће линіе
шур-

шурске яко исположене, која им е са своим ниским управленіем знаменишо шкодила. Обаче у мало магновенія биле су и ове лађе над-владане и разорене. Многи од людсшва ньиног спраом поражени, и никаквог спасенія већ не видећи, подпальивали су сами себе и одлепали су с' угарицама у воздух. Оне шурске лађе кое у шрећой линіи најближе при обрежю спояше, биле су од сами свои люди, кои су најпре на брег избећи могли запальиване. Тако се јошш два дана после бешке горећи и у воздух лешећи лађа видиши могаше. Обаче јошш и у пропасши својой калили су варвари яросп ньину, на оним несрећним грцима, кои се у власши ньиној находише. На Флопи ньиној морадоше јошш многи грци силом служиши, они су им едни јошш највешшии люди на мору били. Пре него шпо свое собсшвене лађе шурци запальиваше, привезиваше нелюди ови греческе машпрозе край шопова, и предаваше им шако вапреной смерши. Многи од кукавни люди ови, морадоше по неколико дана смршна ужаса сносиши, пре него шпо до влажна гроба прућени біяху. Хрисшіяни морадоше сиромаче ове слушаши, како помоћи ради вичу, без да им спасенія учиниши моглоше, боећи се да се лађа неразлеши. Шша више, кажу да е Ибраим Паша нехошећи сам управляши, праюћей бешки на суву біо, кад му е пагубно о-кончаніе бешке до ушю дошло, пак да е

све роблѣ кое є за пепнайсп Месеци под нѣ-
гову власн пало, погубиши дао. *)

Турци су се шукли жешпоко и очаяпелно,
хриспїяни одушевлено. Французи, Русси Ен-
глези борише се у еднаком пожертвованію, и
даваше међуусобно єдан другоме славе найдо-
спойніи услуга.

Едва се у Испоріи налази примѣра шако
взаймно союженог дѣйспвія у ешкадрима раз-
ни нація; обаче испо се шако мало примѣра
налази, да се више нація у шако благородном
и сваке собспвене кориспи лишеном намѣре-
нію союзише. Разумева се да су союзници у
крвавом дану овом освепе, велике шпепе пре-
шрпили, и да су при нечаяноспи сраженія, єд-
не лађе више од други спрадале. Француска
Фрегаша Сирена, била є на єданпуш с' пепи
Турски Фрегаша обколѣна. Кад є од ови єд-
на запалѣна и у воздух одлешила била, спа-
яла

---

*) Приватно писмо єдно приоведа о догађаю не-
ком, кои зар у официјалне вѣспи не долази.
Зором у юспру после бойног дана, опазе мор-
нари на малом оспрову Сфагїи омаиванѣ неко
марама, и напоследак женска подобія познаду.
Француски официр єдан скочи први у чамац
а неколико мапроза испо шо учине, и наскоро
донесу 8 грчки девояка, кое су се ноћу од тур-
ске силе на врло одрпаной ораници освободи-
ле. Оне су биле из Занхїя, гди су ии увађене
држали, побегле, и на оно меспо се извезле, с'
коег ии сад ослободише. Шша се с' нїови ро-
ђаци догодило оне незнаду, и би ће по свои
прилики у Француску послане, да шамо, у шо-
плой наклоности Француза сређе получе.

яла е Сирена шако близу фаре нѣне, да іой е
 е кашарка една од оне лађе уздуж по урши
 пала, и шако се после учини ше велика Ка-
 шарка на Сирени падне. Доцніе избави Сире-
 ну Капешан Феловес с' нѣговом маньом обаче
 бодром лађом Даршмушом, у оном магнове-
 нію, кад е баш од едног непріяшельског бран-
 дера Запалѣна биши хопела. Француска ли-
 нейна лађа Сципио, у кое се боку горећи бран-
 дер укобо біо, гасила е чешир пуша вапру
 коя се на ньой Запальивала била, и нимало се
 пришом у бишки попушшала ніе; она е у едно
 време на непріяшельске линейне лађе, и на у-
 крепленія пуцала. Капетан Лабрешанѣ на ли-
 нейной лађи Бреслави, шуко се найпре плове-
 ћи, а после на ленгеру, док ніе донде дошао
 гди е присушвіе нѣгово полезно биши могло;
 он е особишо русиской линейной лађи Азову
 важне помоћи чиніо, у оном мачновенію, кад е
 лађа ова, од суви баперія уздуж опальивана,
 и люшо навлаисана била. Енглеска Адмирална
 лађа Асія, као што е већ и пре казано, мо-
 рала е на одной спрани с' шурском а на дру-
 гой с' египешском Адмиралном лађом шући се,
 а међу шим іой іошш една египешска Корве-
 ша под Фару подиђе, и шога ради яко се о-
 шпени. Ова е лађа била изпробушена од ша-
 неша, изгубила е одну кашарку, и многе ю-
 наке свое; управитель Морнара Капешан Белл
 погицуо е одма у поченку бишке. Многоваж-
 ни лађар майшор Асіг Смиш буде убіен, Ад-
 мирала Кадрингтона син Адюшанш ранѣн. Най-
 већ

већма оплакую енглези смрш, Капешана Баршула, храброг управишеля Генуе. Русиска Линейна Лађа имала е 24 мршви и 67 здраво ранѣни, међу овим последњим 6 официра. Лађа Св. Андрея имала е 8 яко ранѣни официра. Тим подобне шпеше прешрпиле су све союзничке лађе, обаче ни една едиша не пропадала. Енглеске лађе, Азія, Генуа, и Албион шако су яко спрадале, да су се морале у енглеску рад операва послаши; ишо шако био е и Француски Адмирал принуђен, линејну лађу Сципіона, и Фрегашу Сирену наспраг у Тулон оправиши.

Разореніе шурско египешске флоше, највеће кою е од сполѣшја средиземно море видило, било е пуномерно. Од шри линејне лађе нѣине, међу којима една 84, една 76 а една 74, шопа, и свака по 850 люди имађаше, прешпану оне две прве, јошш шрајућей бишки пуцаши, но јдра не покупе. Други дан разапну оне енглески барјак, и оранице Албиона узму ии у свое пришяжаніе. На свакој било е по више спопина ранѣни, шога ради ии незапалише. Трећа се обрне краю и други дан спалѣна буде. Фрегаша од две башеріе било е пеш са 64, 60 и 58 шопова; една од они први, на којой е египешски Адмирал био, погубила е све кашарке свое; два дана после бишке, наседне; била е шрошна и попримала већ многу воду у себе. Друга Фрегаша од 64 шоппа, одлешила е шрајућей бишки покрай Асіе у воздух. Обе Фрегаше од 64 шоппа, скоче

у највећем жару бишке у воздух, баш кад су ии хошели нагнаши да на седну. Она од 48 попова ушонула е с' башом у воду, часи една фаре біяше іоши из воде промолѣна. Фрегатна, с' єдном пуномерном башеріом од 48 до 52 попа и 400 люди, имали су шурци пешнайси. Єдна од нѣи одлешила е покрай Албіона, после кад е покошена, опеша, и на седиште нагнана била; чешир друге одлешиле су, шраюћей бишки и око окончанія нѣног, са целим своим людсшвом у воздух; при сасвим шроше без икое кашарке и кламкаве наићу на седиште; осшашак буде сушра дан спалѣи и сасвим разорен. Од они 20 корвета, од кои свака по 26 до 28 попова и 200 люди имаћаше, скочу 2 до 3 шраюћей бишки у воздух; на єдној біое баряк шунеског Адмирала; многе друге биле су сушра дан спалѣне, а осам се на седиште нагоне. Већа е часи у воду ушонула шако, да се іоши ишом гдикое кашарке из море промолѣне вићаше. Од 12 Бригова са 19 попова и са 130 до 150 люди, била е већа часи шраюћей бишки и после нѣ разорена. Од они 6 брандера, загнюріо е єдног, Бриг Филомела, пре нег шшо му дође време да се разпрска. Они су други баш по сред рапобораца у вис одлешили, али су шурской Флоши већу шпешу нанели. Чешир дана после бишке, била е само една єдина Фрегатна са пешнайси корвети и бригова са разапеши ядри пловна. По правди биле су ове лаће у власни союзничкой, нишпа манѣ они ии великодушпо пошпедє.

Пагуба Христіянна износила е на енглеской спрани на 70 мршви и 180 ранѣни; код Француза 45 мршви и 140 ранѣни, од ови пада само на едну Сирену 21 мршви и 42 ранѣни. Русиска ешкадра имала е 59 мршви и 139 ранѣни.

Побѣда ова код Наварина шако сѣйна и пуномерна, као ни една друга, са великим последком ишоће за собом повући, оспаће вѣчишо спомена доспоина. Изненада као кашшига божія, пала е она на шурске главе. Испина, већ су били поносиши Турци у воображенію свом, Христіанску флопу, као грабеж брандера свои, а свою собспвену као непобѣдиму флопу смашрали. Но колико им е крашак сан шай біо, шолико да им ужасніе будило нѣино буде.

Кад ми обаче величину жершва они, кое е побѣда ова кошповала, и сву ону за 6 година проливану крв посмошримо, шо нас сама мисао она узносиши мора, даће сошим крвопролипіе преспаши; даће опещ едина од најлепши земаля, земног круга нашег, у обишель уредбе, живосши, и среће, едним словом у обишель Христіансшва преобрнуша биши. Да ми праошце греческог народа овог, као праве ображашелѣ челошчески художесшва и наука почишоваши морамо, да су дѣла нѣина иизверженіе мрака и суевѣрія предугошовлявала била, и даће она шамо іошш и у најпозднія сполѣшія ясно свѣшлиши. Завидна дакле да нам судба погибли

юнака они буде, кой ма є суђено било, за благостояніе попомспва умреши.

Неколико дана пре бишке, обзнани Адмирал Риньи Французима, кои су на Ибраимовой флопи намешпени били, да воени поступак онай, што су од пре Турци предузели, и порушеніе Ибраимом даног обешшанія, нѣму узрока дае, ше и позива да службу нѣгову осшаве. Само едан од ньи држао є да спанѣ спвари, ние баш шако знаменишо, да би се позиваню пом покориши валяло. Юши се незна дали є припом он шврдо заосшао.

После кад се прва неминуема поправленія учине, осшаве союзници 25 Окшобра Присшанище Наваринско. Таки по окончаню сраженія, пошлю Ибраим паши слѣдуюће писмо.

„Будући да Чеше союзничке ни су биле непріяшельспва ради у присшанище Наваринско ушле, но само да военачалницима шурке флопе предложенія обнове, коя су и самом великом Господару хасновиша била; зашо и не надлежи нѣовом опредѣленю, да оне од ошоманске Флопе јоши заосшавше лађе, сад кад є ужасна учинѣна освеша, због првог оног опалѣног шопа, кои су се усудили били на баряк союжене силе бациши, са свим разоре.

Тога ради налажемо ми шурским капешанима, кои су као робови у наше руке пали, да Ибраим паши, Мохарем Баю, и Тахир паши а ишо шако и свим другим военачалницима обзнане, да ће мо, ако само едан еди-ни шоп или пушка на кою год Лађу шрію

союжені сила пукне, ми све што е год од шурски лађа заоспало, за едно с' укрeпле-ніем Наваринским разориши; и да ћемо ми ново шо неприяшельсшво, као формално ра-пообъявленіе Порше прошив союжени сила смапраши, кое ће најжалоспнія слѣдсшва прошив великог Господара и нѣгови Паша за собом повући.

Ако пак шурски воениачалници, прво на-паденіе, кое су они сошим учинили, што су пуцаши започели, припознаду, и ако се од сваког будућег неприяшельсшва уздрже, по-ћемо ми пріяшельска обспояшелсшва, коя сше ви сами прикинули, опеш насшавиши. У овом случаю удариће ше ви іоши пре окончанія да-на, беле баряке по свим вашим укрeпле-ніама. Ми закшевамо пре захода сунца одре-шен одговор.

Турски Адмирал Тахер Паша на ово слѣ-дуюћим начином одговори: „Я обећавам, да „што се заосшавши лађа шиче од нѣи ника- „кова неприяшельсшва биши неће. Будући да „я обаче над сувим шрупама и над укрeпле- „ніама никакве власши немам, шо не могу „себе за нѣово владанѣ обвезана учиниши.“ У „прочем одъ укрeпле-ніа и флоши по единце и пловећим Лађама ни найманѣг вреда не біа-ше.

Како союзним Монарсима глас о шако ве-ликим догађаима приспе, понагле са досшой-

ним награждением, Заслугама храбри Офицера и солдаши свои припознаніе учиниши.

Енглески Краль проименуе при Адмирала, Кодрингтона, Ринью и Хайдна великокрестницима Баш-Ордена, и све капешане и командираюће офицере енглеске ешкадре Всадняцима испог Ордена; шакођер и сви офицери, кои у бишкы овой учаспія имадоше, буду на више спепене дошврђени.

Француски Краль проименуе свог Коншр-Адмирала Ринью Вицеадмиралом, а Лађар Капешана Милюса Коншрадмиралом. Такођер и све проче Капешане и Командираюће офицере проименуе Всадницима почесног Легіона-

Юшш наложи Краль да се из Касе Морнарски Инвалида, особиши Фундус дигне, с' опредѣленіем, да с' ным Фамиліе Морнара, кои су у бою код Наварина славно умрли, помоћи добію. — Адмирала Кодрингтон и Хайден буду јошш великокрестницима Ордена Св. Лудвика проименовани, Капешан Феловес Командером почесног легіона, а сви скупа Лађаркапешани енглеске и русиске Марине, кои учаспія у бою примише, Всадницима ордена Лудвикова.

Русиски Цар обдари Адмирала Кодрингтона Орденом Св. Георгіе II Класе; Адмирала Ринью Орденом Александра Невског; Граф Хайден пошане Вице Адмиралом и добіе орден Св. Георгіе III Класе.

ТУРСКО ЕГИПЕТСКА ФЛОТА ПРЕ БИТКЕ.

- 3 Турске Линейне Лађе свака са 850 люди.
4 Египеш. Фрегаше двокровке, свака с' 500 люди.
19 Фрегаша } 15 шурски 4 егип. } свака са
24 Корвеше } 18 шурски 6 егип. } 450.
14 Бригова } 4 шурски 10 егип. } люди.
6 Брандера.
40 Транспоршални лађа

---

110 Свега.

СТАНЬ ТУРСКО ЕГИПЕТСКЕ ФЛОТЕ ПОСЛЕ БИТКЕ.

- 1 Линейна лађа спалѣна.
2 Линейне лађе на седишпе нашеране и разбиене.
1 Фрегаша двокровка до дна пролупана.
1 Фрегаша прогрувана и на седишпе нашерана.

5

5 пренешено.

- 2 Фрегаше сталѣне.
- 15 Фрегаши спалѣни и до дна пролупани.
- 4 Фрегаше разбіене, една само іоцци с кашаркама.
- 15 Корвеша спалѣни или до дна прилупани.
- 1 Корвеша разбіена.
- 4 Корвеше на брег напшеране.
- 9 Бригова сталѣни и до дна пролупани.
- 1 Бриг на седишцу, но іоцци с' кашаркама.
- 4 Брига прогрувана но іоцци пловна.
- 6 Брандера разорени.
- 3 Транспортане лаѣе разорене.

---

73 Света.

ГГ. ПРЕНУМЕРАНТИ.

БЕОГРАД СРБСКИ

Г. Михаил Загла шрг. родом из Македоніе Вароши Блаца. — Г. Димитриі Лазару шрг. — Г. Вучко Вукашиновиѣ шрг. и Жишель Беогр. родом из Албаніе из Белополя.

3.

БЕЧКЕРЕК Вел.

послани од Г. Игнатије Вукова.

Преч. Г. Лазар Поповиѣ Пропопрезвирер. — Чесп. Г. Георгиі Николиѣ пар. — Чесп. Г. Пешар Цвешковиѣ пар. — Чесп. Г. Спoйша Креспиѣ капел. — Чесп. Г. Емануел Бакаловиѣ Діакон и Учишель. — Благород. Г. Іoан Коцо Слав. Тороншал. Вар. Асесор. — Благ. Г. Спешфан Коцо слав. шор. вар. Юрасор. — Благ. Г. Георгиі Богоевиѣ Канешан. — Благ. Г. Георгиі Савиѣ Сенашор. — Висок. Г. Прококіе Гайчиновиѣ, Адвок. — Висок. Г. Іoан Іoановиѣ, Адв. — Висок. Г. Евспашіи Михайловиѣ Адв. — Висок. Г. Коиспанши Неранциѣ Юраш. — Висок. Г. Владислав Савиѣ Юраш. — Висок. Г. Никола Пайдак пашварисша. — Висок. Г. Василиі Бранковиѣ пашв. — Висок. Г. Владимир. Радиѣ пашв. — Висок. Г. Павел Куруцки пашв. — Висок. Г. Гавриил Георгиевиѣ пракшиканш. — Благ. Гчна Ана Коцо. — Благ. Гчна Магдалена Коцо. — Благ. Гчна Цецилія Коцо. — Гчна Іосифа Вуков. — Гчна Елена Николиѣ. — Гчна Ана Николиѣ. — Гчна Кашарина Савиѣ. — Гчна Нашалия Печеновиѣ. — Гчна Елисавета Стойковиѣ.

ковиѣа. — Гжа Риспиѣ за кѣер свою Марію. — Гжа Софіа Димитріевиѣ. — Г. Нана Николиѣ шрг. — Г. Георги Шаин шрг. — Г. Вукашин Марковиѣ шрг. — Г. Іоан Кле постмајстер. — Г. Неспор Димитріевиѣ шрг. — Г. Арон Пеиѣ шрг. — Г. Сима Марковиѣ шрг. — Благораз. Г. Арон Шаин Фил. слишаш. — Г. Пешар Димитріевиѣ шрг. — Г. Димитріе Жигиѣ шрг. Г. Коста Георгиевиѣ шрг. — Г. Павел Бубаловиѣ шрг. — Г. Тимошеи Поповиѣ шрг. — Г. Пешар Павловиѣ шрг. — Г. Хранимир Купусаровиѣ шрг. — Г. Никола Хаѣиѣ шрг. Г. Анастасе. Георгиевиѣ шрг. — Г. Пешар Хаѣиѣ шрг. — Г. Никола Мусиѣ. — Г. Димитріи Цвешковиѣ шрг. — Г. Іоан Поповиѣ шрг. — Г. Пешар Божиин шрг. — Г. Георги Занфир шрг. — Г. Димитріи Кордованѣи шрг. — Г. Лазар Георгиевиѣ. — Г. Георги Поповиѣ молер. — Г. Крста Грновиѣ шрг. — Г. Георги Никифоровиѣ шрг. — Г. Владимир Табаковиѣ шрг. — В. Тодор Живановиѣ шрг. — Г. Михаил Димитріевиѣ шрг. — Г. Павел Величков шрг. — Г. Іоан Кудиѣ шрг. — Г. Стефан Димитріевиѣ шрг. — Г. Арсении Лишриѣ чизмар. — Г. Іоваи Вуков чизм. — Г. Евшимии Рашковиѣ сабов. — Г. Александер Вуков Турѣи. — Г. Симеон Анкайдаѣ шрг. — Г. Игнати Вуков шрг, и Совокушитель.

Б У Д И М.

послани од Гдра Пантазиѣа.

Чесп. Г. Іоан Вишковиѣ пар. за сина свог Николау Чесп. Г. Апанасии Гоиѣ Діакон и Конс. Канѣ. — Високор. Г. Николай од Темишвари Секр. К. Конзіліе и врх. надзир. наѣ. школ. — Благородн. Г. Пешар од Аси Марковиѣ Бихарске Варм. присѣдатель. — Високородни Г. Іоан Бериѣ Філосо. Докш. и Деп. Школа Актуар. — Благородни Г. Георги Шпанковиѣ

ковиъ избрани граѣ. — Г. Самуил Марковиъ шрг. — Г. Гооргии Констаншиновиъ, Турчія. — Василии Кирковиъ Сабов. — Георгии Поповиъ Синшакс. Гжа Елена Карпус. — Гжа Нашалія Белецка. — Благораз. Г. Иоан Беляриъ учишель Башски. — Г. Стефан Гудановиъ сшари ешкуп. Башски. —

 12.

Б А И Ш А

Благородии Г. Димитрии Зака од Байше, слав. Вармеѣ Бач. присѣдатель. — Благор. Г. Георгии Зака слав. Вармеѣ Бачке присѣдатель. — Чест. Г. Стефан Савиъ парох. —

 3.

Б А Р А Н Д А

Чест. Г. Гаврил Арсеніевиъ пар. — Чест. Г. Стефан Женар Админ. — Г. Іаков Зебиъ ирекупишель.

 3.

ДУНАФЕЛДВАР.

Г. Георгии Раденковиъ шрг.

З Е М У Н

послани од Г. Димитрие Николиѣа.

Славено Сербска Вибліотека Общ. — Чест. Г. Филип Пешровиъ парох. — Благ. Г. Игняш Василиевиъ Ц. К. Восп, езика шолмач. — Благ. Г. Марко Крешпиъ Сенаш. — Благ. Г. Симеон Живановиъ полицай Адюнкш. — Стефан Радичевиъ Діурниста. — Г. Пешар Спояновиъ Зем. Конш. Магазиер. — Г. Машей Ивановиъ Диплом. Аношекар. — Г. Игняш Теодоровиъ за Сина Алексу. — Г. Машей Ивиъ за кѣр свою Нашалию. — Г. Гаврил Діаманди. — Благораз. Г. Симеон Теодоровиъ Учишель. — ГГ. Трговци: Александер Корица. — Ашанаси Пешровиъ — Наум

— Наум Песхар. — Димитри Шпирша, — Кон-
 спаншин Гина Вулко. — Теодор Хачи Баиѣ. — Гри-
 гори Живановиѣ из обрежа. — Панша Стефановиѣ.
 — Наум Димитриадес. — Конспаншин Шперю Дум-
 ча. — Антоніе Теодоровиѣ. — Александер Іовано-
 виѣ. — Михаил І. Зико. — Теодор Радо Томиѣ. —
 — Урош Лазаревиѣ. — Анаспас. Кацан. Анаспас
 Куиѣ Тимолеон. — Михаил М. Іовановиѣ — Кон-
 спаншин М. Іовановиѣ. — Мойсило М. Лаза-
 ревиѣ. — Іован Д. Кацан. — Конспаншин Аншула.
 — Димитри Леко. — Георги Д. Солар. — Емануил
 Теодоровиѣ. — Стефан Огня Милушиновиѣ за сина
 Милоша. — Георгие Маршиновиѣ. — Високоуч. Г.
 Пешар Теодосіевиѣ еспешвеници слишашель. — ГГ.
 Трговци: Павел Милинковиѣ. — Іоан Анд. Папана
 — Іоан Лазаревиѣ и Синови. — Іоан Пешровиѣ —
 Рака Конспаншиновиѣ. — Димитрие Вуиѣ за сина
 Гаврила. — Димитри Николиѣ. — Павел Вуковиѣ.
 — Георгие Коспиѣ. — Спиридон Андреевиѣ за сина
 Мишу. — Теодор Добриѣ за сина Милоша. — Луко
 Іовановиѣ. — Живко Ранисавлѣвиѣ за кѣр Пулхе-
 рю. — Георги Мо. Іовановиѣ. — Михаил Михай-
 ловиѣ. — Арон Вучешиѣ. — Гаврило Ковачевиѣ књи-
 говезац. — Димитри Миличевиѣ [из Ирига, — Іо-
 ван Д. Іовановиѣ. — Василии Вукомановиѣ. — Лука
 Милинковиѣ за сина Павла. — Григори Субопиѣ. —
 Димитри Николиѣ Совокупшель.

 62.

І О С Е Ф О В О.

Чесп. Г. Георги Міоковиѣ царох. — Благораз.
 Г. Теодор Марковиѣ Учишель. — Благ. Г. Іоан Бу-
 гарски Ношар. — Г. Андриа Неранциѣ Касир.

 4.

КАР.

КАРЛОВЦИ горњи.

послани од Г. Самуила Илића.

Г. Сава Киссин — Григоріе Малешевић. — Ви-
сокоуч. Г. Самуило Илић Совокупишель. 8.

10.

КАРЛОВЦИ нови (Саси)

послани од Г. Теодора Димитрјевића.

Благор. Г. Спoйко Поповић Оберлайш. слав.
Варадинске Регем. — Г. Стефан Кумановић прг. за
Синове Пепра и Алексу. — Г. Димитриј Андреевић
прг- за сина Георгию. — Г. Андрей Димитрјевић прг.
Г. Симеон Галовић прг. — Г. Михаил Андреевић
прг. Г. Павле Спoйковић за сина Александра — Г.
Теодор Димитрјевић прг. и Совокупишель.

8.

КАНИЖА турска

послани од Чест. Г, Дамјана Магарашевића
пароха.

Чест. Г. Георгиј Поповић пар. Сенџанеки, и
Бачког Конз. присѣдашель. — Чест. Г. Дамјан Ма-
гарашевић пар. и Совокупишель. — Г. Орестіе Ду-
кин Шпан спайлука. Т. Канижког. — Благор. Г.
Аркадіе Ташаровић Учип. Т. Кан.

4.

К О В И Н.

Г. Лазар Јоановић прг. Калфа.

К У Л А.

Г. Захаріи Косшић прг.

ЛА.

Л А Ћ А Р А К

Скупљени Гдром Лазаром Мирковићем и послани од Г: Станоя Станковића.

Благор. Г. Симеон од Кошур Ц. К. Капешан. — Г. Николай Аншуновић Сшражамешпер. од Економіе. — Г. Георгиј Коспић Крояч. — Г. Георгиј Симоновић Сапожник. — Г, Лазар Мирковић абачіа и совокушиш. за сина Јоана.

5.

Л О Г О Ш

на сваку књигу Сербску.

Благор. Г, Јоан Шупљански од Ваљевул слав. Краш. Варм. Ассесор. — Благор. Г. Василиј Миланковић од Висан Слав. Краш. Варм. Ассесор. — Благ. Г. Георгиј од Папази велики слав. Крал. Вармеђ. Фишкал. — Благ. Г. Емануел Миленковић од Жабар са Синовма Николаем и Конспанпином. — Благ. Г. Јоан Поповић више слав. фамилија Фишкал. —

5,

М Е А Е Н Ц И

послани од Г. Симеона Субића трг.

Чест. Г, Павел Бибић пар. и Намѣспник пропоцијаша В. Кикиндског. — Ч. Г. Марко Јоановић пар. и мађарски права совершени Јурисша. — Благ. Г. Јоан Прошић заклеши Ношар и мѣспни школа надзирашель. — Високоуч. Г. Михаил Апаназевић Јурисша и Теолог соверш. — Високоучени Г. Јоан Шићар Јурисша. — Висок. Г. Александер Прошић Јурисша. — Висок. Г. Александер Василијевић соверш. Богослов. — Г. Жива Поповић 7-ме Лашинске школе слишашель. — Г. Пешар Прошић 4-е Лаш. шк.

сли-

слишашель. — Г. Димитрие Поповиѣ 3-е Лаш. шк, слиш. — Г. Емануел Раиковиѣ 2-е Лаш. шк. слиш. Г. Иозеф Шендл за кѣер свою Клару. — Г. Арсение Недельковиѣ шрг. — ГГ, Братія Стефан и Рада Богарош. — Г. Живан Теодоровиѣ из В. Бечкерека. — Господична Екашерина Димитриевиѣа. — Г. Игнати Пушиѣ Шнайдер. — Г. Алекса Месарош Сарач. — ГГ. Братія Граниѣи ученици. — Г. Иоани Кресшиѣи ученик. — Г. Симеон Субиѣи шрг. и Совокушишель. —

 21.

МАРІА ТЕРЕЗІОПОЛ

нослани од Чест. Г. Иоана Вуиѣа пар.

Чесш. Г. Иоан Вуиѣ парох и Совокуп. — Благо-раз. Г. Григориѣи Пешровиѣи учишель. — Благор. Г. Евшими Толмач учишель. — Висок, Г. Тимошей Вуиѣ права слиш. — Г. Павел Башиѣи Арендатор. — Г. Арон Лудайѣи куп. Г. Филип Зариѣи. — Г. Михаил Пешровиѣи. — Г. Апанасиѣи Прокопчанѣи, — Г. Стефан Коледин. — Г. Иоан Томиѣи. — Г. Мануил Манойловиѣи ученик. — Благор. Г. Иоан Пачу Любомудрец. — Г. Теодор Вричиѣи, — Г. Алексии Вукосавлѣвиѣи поесии слиш. — Г. Георгиѣи Бирвалски Грамаш. слиш. — Г. Лазар Влаховиѣи. — Г. Павел Зубан,

---

 18.

МАНАСТИР ШИШАТОВАЦ

нослани од Г. Станоя Станковиѣа.

Препод. Г. Герасим Новаковиѣи Игуман, — Препод. Г. Максим Иоановиѣи намѣсп. — Препод. Г. Иларіон Миловановиѣи Еромонах. —

 3.

М И Т Р О В И Ц А

послани од Г. Станоя Станковика.

Преч. Г. Андрей Радовановић Прошопрезв. —
 Чесп. Г. Јосиф Филиповић пар. Босушки. — Чесп.
 Г. Теофан Јовановић парох Мишров. — Чесп. Г.
 Срете Радосављевић пар. Шашиначки. — Чесп. Г.
 Стефан Коњачаревић пар. Бингулски. — Чесп. Г.
 Теодор Апанацковић за сина Јоана. — Чесп. Г. Сава
 Николић Администратор Маршиначки. — Чесп. Г.
 Јаков Моловић Дјакон Мишров. — Благораз. Г. Јоан
 Максимовић учиш. серб. јуноши. — Благор. Г. Јоан
 Ненадовић учиш. серб. јуи. — Благор. Г. Павел Спаић
 учиш. из Шида. — Г. Давид Коићвић шрг. за сина
 Милоша. — Г. Сшоји Стефановић шрг. — Констан-
 тин Георгиевић шрг. — Г. Стефан Георгиевић шрг.
 — Г. Пешар Чанић шрг. — Г. Глигориј Неделько-
 вић шрг. — Г. Еремија Тривковић шрг. — Г. Дими-
 триј Барак шрг. — Г. Димитриј Поповић шрг. —
 Г. Евшимиј Михайловић шрг. — Г. Јоан Јанковић
 шрг. — Г. Стефан Пушниковић шрг. — Г. Јоан А-
 танасиевић шрг. — Г. Павле Карамарковић шрг. —
 Г. Андрија Спанимировић шрг. — Р. Стефан Кре-
 стоносић Лебцелдер. — Г. Александер Радовановић
 Лебцелдер. — Г. Танасија Говерчиновић Чизмар. —
 Г. Таиасија Михайловић Чарубџија. — Г. Димитриј
 Прокић берберин. — Г. Трифун Пепровић Биршаш.
 — Г. Димитриј Јовановић симичија, — Г. Георгиј
 Јвковић надзир. Армицие у. Рачи. — Г. Викеншије
 Марковић сл. вар. Рег. Спражамешпер, — Г. Пешар
 Шпољаревић Армицие и Сол пракш. — Г. Павел Ко-
 вачевић Шумар. — Г. Евшимије Радосављевић Ц. у-
 боиспа. — Г. Павел Верховац шрг. из Кузмина. —
 Теша Ђуричић шрг. из Босуше. — Г. Евшимиј О-
 споић шшаб. Шрайб, — Г. Димитриј Димовић шрг.
 из Манџелоса. — Г. Евшимиј Кољанин шрг. из Ада-
 шеваца за Сина Коспу. — Г. Георгиј Боереско Зла-
 тар и Молер. — Г. Стефан Груић шрг. калфа. —
 Г. Стефан Пе шровић шрг. кал. — Г. Александер А-
 дамовић

дамовиѣ прг. — Г. Николае Колянии Абаѣя. — Г. Иоан Иоановиѣ Ц. Шшабсшрайбер. — Г. Сшаное Сшанковиѣ прг. и Совокупишель за Синове свое Милоша и Уроша 2 кнѣ.

 51.

О С Е К

послани од Високуз. Г. Иоана Іанковиѣа

Чесп. Г. Лазар Боиѣ, пар. Добановачки и слав, Барон Радошевиѣ Рег. Фелдпапер. — Чесп. Г. Апанаѣи Спаиѣ пар. Осечки. — Благор. Г. Иоан Иоановиѣ Сенапор и лок, Директор. — Благор. Г. Василии Николиѣ Сенапор. — Благор, Г. Теодор Миланковиѣ Доминиума Дальског Каснер 3 егзем. — Благ. Г. Пешар Иоановиѣ вел. Ношар и пл. Виров. Варм. Ассесор. — Благор. Г. Васйлии Апанаѣиевиѣ М. Докшор и Фишкус варошки. — Благор. Г. Стефан Недельковиѣ Адв. — Благопошшени Г. Аншонин Тайчевиѣ избрани граѣанин и знашни прг. — Г. Георги Илиѣ Сапунѣя, — Висок. Г. Иоан Іанковиѣ II и III класе учип. и Совокупишель.

 44.

П Е Ш Т А

Библиошека Общ. — Високоуч. Г. Георги Димитр)евиѣ правос. Маѣар. Докш, Благор и Високоуч. Г. Пешар Мочоньи слав. Крап. Таб. Закл. Ношар. — Благород. Г. Андрей Мочоньи прв год. Юриспа. — Висок. Г. Анашас Зика немачког и маѣ. правосудіа кандид. — Висок. Г. Иоан Маринковиѣ слав. крап. шаб. закл. Ношар. — Висок. Г. Иоан Манойловиѣ маѣ. правосудіа канд. — Благонадежди Юноша Лазар Иоановиѣ у Иншп. Лушер. II. лаш. Школ. Слип, — Благопошшени Г. Григори Седоглавиѣ избрани граѣанин, и крояч, — Г. Иосиф Миловук прг. и синови иѣгови Милан и Душап. 10. егз. — Г. Гаврил Бозишовац прг. за синове свое Георгию и Александра

дра. — Г. Александер Панаош прг. — Г. Александер Агораспо прг. 2. егз. — Г. Елисіе Савић прг. — Г. Теодор Кало прг. — Г. Бошко Злапковић прг. — Г. Софроніе Чичовац прг. — Дѣвица Ана Беланьи. — Г. Ашанаси Шандровић купеч. калф. 35. егзем. — Г. Трандафил Споекковић куп. кал. — Г. Теодор Дракулић куп. кал. — Г. Алекса Тیشهлячки куп. кал. — Г. Арон Радивоевић прг. кал: —

 65.

П А У Л И Ш

Г. Петар Еремић за сина свог Василию.

Р У М А

послани од Благ. Г. Іоанна Атанацковића.

Чесп. Г, Аврам Михайловић пар. — Чесп. Г. Лазар Јанковић пар. — Чесп. Г. Спанимир Крспић пар. — Високоуч. Г. Стефан Филиповић мѣсп. школа Дирек. — Благород. Г. Меленши Младсновић. — Благораз. Г. Василии Игњашіевић учип. Будіяновачки. — Г. Милан Чаркачић прг. — Г. Димитриј Димитријевић прг. — Г. Максим Шпирша прг. — Г. Симеон Спаин прг, — Г. Михаил Кришовић прг. — Г. Петар Васић прг. — Г. Михаил Максимовић прг. — Г. Стефан Аншоновић Ђурчія. — Благор. Г. Іоан Ашанацковић вароши Руме Канц. и Совокупшель. —

 15.

Св. А Н Д Р Е Й

послани од Благораз. Г. Павла Јанковића.

Чесп. Г. Іоан Недић пар. чесп. конз. засѣд. и Кашахеш. — Чесп. Г. Петар Римски админ. — Високоуч. Г. Іоаким Вуйћ списашель, — Благород. Господична Милица Нешко од Липманове. — Благопочшени Г. Стефан Калић Драйсигер. — Благопоч-

гопочени Г. Димитриі Ашанацковиѣ Драйс. — Г. Лазар Спояновиѣ куп. — Г. Никола Перкиѣ куп. — Г. Тимошей Павловиѣ куп. — Г. Евгениі Кречаровиѣ шрг. — Г. Димитриі Кречаровиѣ шрг. — Г. Пешар Адамовиѣ шрг. — Г. Порфириі Неспоровиѣ гвожѣар. — Г. Антоніі Милинковиѣ шрг. — Г. Тома Паниѣ занашлі. — Дѣв. Елена Іосифовиѣ учен. — Г. Сава Игняшовиѣ Арендашор. — Г. Пешар Мирковиѣ пекар. — Г. Владимир Игняшовиѣ пекар. — Г. Іоан Сагаровиѣ сапуниця. — Г. Георгиі Неспоровиѣ сапуниця. — Г. Евшиміі Милошевиѣ куп. кал. — Г. Алексіі Теодоровиѣ шнайд. — Г. Николай Спояновиѣ симиця. —

 23.

САБАД САЛАШ

Благонад. Юноша Георгиі Забиров. учен. —

С Е Н Ъ

послани од ГГ. Браѣ Милеусниѣа

Благород. Г. Рехнуигсфирер Калиниѣ. — Благ. Даниил Чортан Фурир. — Благ. Г. Симеон Милошевиѣ. — ГГ. Браѣа Милеусниѣ. — Г. Михаил Тербуовиѣ. — Г. Имя Баиѣ. — Г. Іоан Пешровиѣ. — Г. Кирил Трифиѣ, из Коспайнице. — Г. Христофор Ашанасиѣ Колуниця. — Г. Лазар Рашевиѣ. — Г. Теодор Радовановиѣ. —

 11.

С Л А Н К А М Е Н

послани од Г. Іоана Давидовиѣа трг.

Чесп. Г. Лука Іоановиѣ Админ. за сина Любомира и вѣер Еву. — Господична Юліяна од Спанковиѣ Любим. книга. — Благород. Г. Іоан Чикош Фен-

Фенрих сл. Варад. Регеменше за Синове Пепра и Спешана. — Г. Павел Марковић шрг. и Аренд. Сланк. — Ђорђе Диђелковић Жишар за сина Тимошию. — Г. Глигоріе Славнић шрг. — Гжа Анна Радоевић за сина Јоана. — Гжа Ана Роксић за синове свое. — Г. Евшиміе Ђурчић за сиовца Спешана. — Аркадіе Грк за синовце Свешозара и Владимира. — Г. Дамјан Теодоровић Анбаџія. — Г. Сава Ибришимовић бирш. сп. Сланк. — Г. Георгіе Гвоздановић бирш. ново Слак. —

 13.

Т Е М И Ш В А Р

Високоуч. Г. Димитриј П. Тирол списашель 30 егз. — Г. Павел Шандоровић шрг. и Гжа супруга иђгова Екашарина. —

 31.

Ф Р А Н Љ В О

послани од Г. Димитрије Сервинског трг.

Влагород. Г. Пешар Веселиновић дишприкш. каснер, — Високоуч. Г. Јоан Гавриловић соверш. Богослов. — Благопочшена Госпожа Екашарина Гавриловић рождена Булић. — Гчна Екашарина Гавриловић. — Благораз. Г. Јоан Маџаревић учип. спар. клас. — Благораз, Г. Георгиј Секулић учип. млађ. клас. — Г. Георгиј Райковић Ешипроц. — Благопочп. Гспжа Ефимія Райковић рождена од Камбер. — Г. Ашанасіп Бранковић шрг. Г. Антоніи Михайловић шрг. — Г. Василиј Нйколић Сензал. — Г. Наум Недић Сензал. — Г. Василиј Поповић Сенз, — Г. Александер Бранковић Салер. — Г. Неспор Лазић ковач. — Г. Пешар Ашанасіевић крояч. — Г. Марко Ашанасіевић куделѣ шпекуланш из Кера, — Г. Симеон Пешревић крояч. — Г. Орешни Јанковић чизмар. — Г. Григоріи Ђаковачки љурчија. — Г. Павел Капешановић Сензал. — Благонад.

над. Юноша Георги Пеяковић ученик. — Г. Димитриј Сервинац прг. и Совокупишель.

22.

Ч А К О В О

Г. Гаврил Шандоровић сапунџија. — Гдна Екатерина Шандоровић. —

2.

ШАБАЦ у Сербіи

Скупљени трудом Г. Теодора Чустифа Скелеџије на Митровици, а послани од Г. Станоја Станковића трг. Митровац.

Пречест. Г. Јоан Павловић Протопресвиџер шабачки. — Благород. Г. Милош Богићевић Секретар Ево Високородія Г. Ефрема Обреновића. — Благ. Г. Вуле Глигоровић кнез маџвански 2. кн. — Благ. Г. Ђуко Марковић кнез посавски 2 кн. — Благ. Г. Марко Лазаревић кнез Тавнански 2 кн. — Благ. Г. Милосав Трифуновић за сина Георгию. — Благород. Г. Симеон Кашић Буљукбаша у Маџви за сина Богдана. — Г. Марко Хиџи Спойлов скелеџија Шабачки — Г. Теодор Чустифа скелеџија на Митровици и Совокупишель пренум. 2 кн. — Г. Діонисіе Симић прг. из Шабца. — Г. Јосиф Прошић прг. у серб. Митровици. — Г. Живан Павловић прг. — Радован Васиљевић прг. из Палежа. — Г. Иван Драгићевић прг. Бураћ Каралазић прг. из Ноџая. — Г. Филип Дачић прг. из Засаџице. — Г. Живан Пешровић прг. из Шабца. — Г. Панша Радосављевић за сина Коспу. — Благор. Г. Михаил Крспић Секр. слав. Магиспр. Шабачког. — Г. Миџа Милановић из Ноџая. — Г. Радивой Милановић из Белошевца прг. — Никола Баић прг. из Серб. Митров. — Г. Глигор Пандур родом из Моспара. — Г. Милош Оспоић прг. у Шабцу. — Г. Радован Јковљевић прг. у Шаб-

цу — Г. Марко Топузовић шрг. у Шабцу. — Г. Паншелія Илић шрг. у Шабцу. — Г. Гаврило Машкић шрг. у Шабцу. — Г. Марко Крунић шрг. у Шабцу. — Мића Веселиновић шрг. за сина Якова. — Г. Шефан Глишић шрг. у Шабцу. — Г. Янићія Јовановић шрг. у Шабцу. — Г. Янаћ Танасіевић шрг. у серб. Мишров. — Г. Спанко Цветковић шерзія у Шабцу. Г. Георгіи Николић шрг. у Шабцу. — Г. Никола Нинић шрг. у Шабцу. — Г. Пешар Янковић шрг. у Шабцу. —

Ш И К Л О Ш

нослани од Бласораз. Г. Станковића Д. Настав.

Чесп. Г, Михаил Маџаревић пар. Р. Типошки, Намѣсп. Мухачкополски и Чесп. Конз. Будим. Присѣд. — Чесп. Г. Исаак Янковић пар. Сигешки — Чесп. Г. Андрей Андријевић пар. Маишки. — Бл. Г. Мойсей Войновић Ц. К. дѣйств. Поспмайспер Шиклошки. — Благор. Г. Евшиміи Янковић Ц. К. Дѣйств. Поспмайспер Сигешки. — Благор. Госпожа Юліяна Войновић рожд. од Фелдвари. — Благородне Господичне Юліяна и Марія од Алексић. — Гдчна Ана Савић. — Г. Јоан Апостоловић шрг. — Г. Димитриі Богдан шрг. и член Магиспраша у Сигешу. — Г. Јоан Ђирић шрг. у Сигешу. — Г.Г. Лазар Савић. — Максим Казимировић шрг из капушвара. — Г.Г. Марко Димитријевић. — Ашанасіи Демешровић. — Димитриі Николић. — Тимошеи Ашанацковић. — Михаил Лукић шрговци. — Г. Георгіи Бижић Сапуција у Сигешу. — Г. Евшиміи Алексић Абаџія. — Г. Василии Опачић Швеџ. — Г. Стефан Радковић у малой Бои. — Г.Г. Димитриі Персіяновић. Павел Теодоровић. — Димитриі Пеић — Г. Георгіи Пласшић. — Андрей Даскаловић лебцелдер.

целдер. — Благ. Г. Іоан Апостоловић учишель Май-
шки — Благ. Г. Арон Новаковић учип. у Тарди —
Г. Павел Радић Лайбхусар Графа Есперхаз. у Тар-
ди. — Г. Пешар Бачванин шрг. у Тарди. — Г. Лука
Коић чизмар. у Тарди. — Благораз, ГГ. Димитріи По-
повић учип. Кишфал. — Аркадіи Спанковић учип.
и Совок — Юноша Павел Поповић учип.

 34,

Б А Л А

Чесп. Г. Максим Баић пар.

Б Е Ч Е Й нови

послани од Г. Димитріе Моленца.

Г. Теодор Николић шрг. — Г. Сава Поповић шрг.
Г. Димитріи Кисић шрг. Г. Димитріи Пандуровић
Солар. — Благонадеждни юноша Светозар Неделко-
вић ученик. — Г. Іоан Теодоровић провизионер. —
Г. Констаншин Докшоровић шрг. — Г. Филип По-
повић Бурчія. — Г. Михаил Бурица провизионер. —
Г. Леополд Гапи провизионер. — Г. Рада Іоанновић
шрг. и жишель Новосад. — Г. Димитріи Моленц Со-
вокупишель. —

 12.

Стар. ПАЗОВО.

Висок- Г. Михаил Георгієвић правосудія кан-
дид. —

Примѣчаніе.

Жаркой ревности свою совокупилея мой шоплу благодарности изливати, и охоту родолюбивог сердца ныног, неломним ево и неувелим крином увѣнчавати, шаће ми дужности на век мила и прелюбезна биши. Колико пак родолюбива ревности и жива наклоности к' ображенію племена свог декоіой души сербской на срду лежи, шо ми в Благопочшени Г. *Димитрие Николић* шрг. из Земуна явно показао, говорећи ми негде прошавшег вашара: „Мени „е, вели, свако обявленіе кое се на мене упу- „ши, мило и прелюбезно, пріяшио ми е бремя совокупленія, пак кад умножено число прену- „меранша видим а я се сам према своме дѣ- „лу радуем, ер мислим, да ће Серби шим пу- „шем, кнѣиге помеђу собом разсѣяваюћи и чи- „шаюћи, наиболѣ к' оном ображенію доспеши „коим се данас цела превећена Европа дичи и „поноси.“ Испину родолюбиви ови речи свои осведочава вишеречени Ревнишель у свакой печашаной кнѣиги, ербо е свака великим чи- слом земунски пренумеранша нѣгови преиспу- нѣна. Испом ревностиу распалѣи, послао ми е Г. Спаное Спанковић шрг. из Мишровице 102. пренумеранша, а я му ни обявленія послао ни сам. Овако родолюбивим и просподушним ревнишельима дужности е наша шопло и искре- но благодарити, и вѣчше неизгладиме памяш- нике имена ныног идућем попомспву нашем подизати.

Образ Кнеза Павла Бранковића, што е Г. Јосиф Милувук обявіо готов е и може се код издашелея по 20 кр. Сребр. добити.

A

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

P19Sr II 94.1

написао

АВРАМ БРАНКОВИЋ

